កលល្បិចសម្លាប់ខ្មែរមួយបែបទៀត

នៅពេលដែលអង្គការចូលមកលុកលុយប្រទេសខ្មែរភ្លាម អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យប្រមូលអតីតជើងឈ្នួលទាំងអស់ ដើម្បីបង្កើតជាឃាតករពិសេស បំពាក់អាវុធឲ្យភ្លាម រួចហើយញុះញង់ឲ្យបាញ់សម្លាប់អតីតថៅហ្វាយនាយ ។ ដូច្នេះខ្មែរជាច្រើនក៏ត្រូវស្លាប់ដោយសារកលល្បិចនេះ ។ ឧទាហរណ៍គ្រួសាររបស់យាយទៀង ៖

នៅថ្ងៃទី២៤-៤-៧៥ យាយទៀងនិងស្វាមីនិងកូនប្រាំនាក់ចាកចេញពីទីលំនៅសំដៅទៅមាត់ព្រៃនាម ខាងកើតភូមិកាច់រទេះ ក្នុងកងបឹងធំ សហករណ៍ព្រៃតូច តំបន់៤ ខេត្តបាត់ដំបង ។ យាយទៀងនាំអ្នកបំរើប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ សារួន អាយុ១៣ ឆ្នាំយកទៅជាមួយ ។

ខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៧៥ អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យបំបែកសារួនចេញពីគ្រួសាររបស់យាយទៀង បំពាក់អាវុធឲ្យ រួចក៏បញ្ចូលក្នុងក្រុមឃាតករពិសេស ។ ក្រុមនេះជាក្រុមអតីតអ្នកបំរើ ដែលត្រូវគេញុះញង់ឲ្យហក់លោតសម្លាប់អតីតថៅហ្វាយ ។

យប់ថ្ងៃទី៣-១០-៧៥ សារួននាំមិត្តមួយក្រុមកាន់អាវុធគ្រប់ដៃ ជាឃាតករសម្លាប់ថៅហ្វាយរៀងៗខ្លួនរួចហើយ មកកាន់ខ្ទមយាយទៀង ។ សារួននិយាយទៅមិត្តៗរបស់គេ ព្រមទាំងលើកដៃចង្អុលទៅយាយតាហើយនិយាយថា ៖ « សូមបង្ហាញមិត្តៗឲ្យស្គាល់ នេះយាយទៀង តាទ្រី សូមមិត្តៗទាំងអស់ជួយការពារយាយតារបស់ខ្ញុំផង ! » ។ និយាយបានតែត្រឹមហ្នឹង សារួនក៏លាយាយតាបណ្តើរមិត្តៗត្រឡប់ទៅវិញ ។ ចំណែកឯក្រុមឃាតករពិសេស ទៅជាស្រឡាំងកាំង ក៏បើកភ្នែកធំៗសម្លឹងមើលមុខគ្នា ព្រោះស្មានតែសារួននាំពួកគេឲ្យមកជួយសម្លាប់ ! ។ កំពុងតែឆ្ងល់យ៉ាងនេះ សារួនក៏បន្លឺសម្លេងឡើងថា ៖ « ម្តាយរបស់ខ្ញុំឈ្មោះអាអួន អាយុបាន១០ឆ្នាំ ជីដូនខ្ញុំនាំយកមកឲ្យនៅបំរើយាយទៀង ជាថ្នូរនឹងប្រាក់កាសដែលគាត់ត្រូវការ ។ យាយទៀងទំនុកបំរុងថែទាំម្តាយខ្ញុំដូចកូនបង្កើត ។ បានអាយុ២០ឆ្នាំ គាត់រៀបចំផ្សំផ្គុំម្តាយខ្ញុំនិងឪពុកខ្ញុំ ។ ខ្ញុំកើតមកបានអាយុ១០ឆ្នាំ ក៏ស្ម័គ្រចិត្តមករស់នៅជាមួយគាត់ដូចជាយាយនិងតារបស់ខ្ញុំបង្កើត ។ អ្នកទាំងពីរនេះទំនុកបំរុងបង្ហាត់បង្រៀនខ្ញុំឲ្យចេះមើលសរសេរអក្សរ ។ល។ គឺព្រោះតែហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំលើកដៃសម្លាប់គាត់មិនរួចទេ ! » ។

រឿងសារួនដែលជាអតិតអ្នកបំរើមិនបានសម្លាប់ថៅហ្វាយ ញាំងឲ្យគណកម្មាធិការកងបឹងធំទាំងមូលផ្ទាក់ផ្អើល បើកអង្គប្រជុំជាសម្ងាត់មួយរំពេច ។ នៅទីប្រជុំ

គេឃើញមានមិត្តឡាំ ជាប្រធាន, មិត្តទិត, មិត្តឃិន និងមិត្តហៀក ។ អ្នកទាំងបួននាក់នេះជាអតិតចោរព្រៃធ្លាប់រស់នៅតែក្នុងព្រៃរនាម ។ ឥឡូវនេះអង្គការចាត់តែងតាំងជាគណកម្មាធិការកងជាឈ្លប ហើយជាពិសេសជាតំណាងរបស់អង្គការ ។ ក្រុមនេះហៅសារួនមកសួររកហេតុផល ។ មិត្តឡាំបញ្ជាឲ្យសារួនថ្លែងការស្មោះត្រង់ ។

សារួនក៏ចាប់អត្ថាធិប្បាយជាហូរហែ រួចក៏បញ្ចប់សេចក្ដីថា ៖ ទោះបីហូបបាយទឹកក៏ខ្ញុំហូបរួមជាមួយយាយតាដែរ ។ ខ្ញុំហៅគាត់ទាំងពីរជាយាយតា តាំងតែពីតូចមក ។

មិត្តឡាំបញ្ជាឲ្យសារួនថ្លែងបន្ថែមពីជីវប្រវត្តិរបស់ខ្លួនឲ្យច្បាស់លាស់ ។ លុះថ្លែងចប់... មិត្តទិតក៏បន្លឺឡើងដោយភ្ញាក់ថា ៖ អាហ៍ ! បើអ៊ីចឹងមិត្តឯងជាកូនអាអួននៅភូមិព្រៃតូចនោះឬ ? សារួនបែភ្នែកសម្លឹងមិត្តទិតបន្តិច រួចឆ្លើយថា ៖ បាទ ! ។

មិត្តទិតយកដៃអង្អែលក្បាលសារួន រួចក៏សុំបញ្ចេញយោបល់ក្នុងអង្គប្រជុំថា ការដែលសារួនមិនបានសម្លាប់មិត្តទ្រីនិងយាយទៀងនេះ ជាការសមរម្យណាស់។ ខ្ញុំស្គាល់មិត្តទ្រីច្បាស់លាស់ ហើយដែលនៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃនេះ ក៏ដោយសារតែសប្បុរសធម៌របស់មិត្តទ្រី ។ មិត្តទិតរ៉ាយរ៉ាប់ទៀតថា ៖ នៅឆ្នាំ១៩៦៥ ខ្ញុំមានអាយុ ២៥ឆ្នាំ ហើយបំពើបក្សក្នុងព្រៃរនាម ។ នៅពេលមួយនោះ ដោយសារពោះវៀនដុះខ្នែង ខ្ញុំឈឺចុកចាប់ក្នុងពោះយ៉ាងខ្លាំងសឹងដាច់ដង្ហើម ។ មិត្តខ្លះៗក៏ដឹកខ្ញុំយកមកនៅផ្ទះកំណើតនៅឯព្រៃតូច ។ អាអួនជាម្ដាយរបស់សារួន ហើយដែលត្រូវជាបងជីដូនមួយរបស់ខ្ញុំ ក៏ឡើងឡានឈ្នួលជាប្រញាប់សំដៅទៅកាន់ពេទ្យធំឯទីក្រុងបាត់ដំបងសុំពឹងមិត្តទ្រី ។ មិត្តទ្រីក៏បើកឡានផ្ទាល់ខ្លួនមកដឹកខ្ញុំយកទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យធំភ្លាម ។ វេជ្ជបណ្ឌិតក៏សំរេចវះកាត់យកខ្នាយនោះចេញទៅ ។ លុះជាស្រួលបួលហើយកាលណា មិត្តទ្រីក៏ដឹកខ្ញុំមកផ្ទះនៅភូមិព្រៃតូចវិញ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត គាត់ឲ្យប្រាក់ខ្ញុំចំនួន២០០០រៀលជាមួយខោអាវដែលខ្ញុំពាក់ជាប់នឹងខ្លួននេះ ។ មិត្តទិតនិយាយបណ្ដើរលាត់អាវបណ្ដើរដើម្បីបង្ហាញស្លាកស្នាមនៅនឹងពោះទៅអង្គប្រជុំ ។ ពេលនោះមិត្តឡាំដែលកំពុងដែលកំពុងស្រេកឈាម បើកភ្នែកក្រហមត្លែ បែសម្លឹងមុខឃាតករពីរនាក់ទៀតគឺ មិត្តឃិន និងមិត្តហៀក ដើម្បីសួរយោបល់ ។

មិត្តឃិនបែមុខគេចចេញពីភ្នែកមិត្តប្រធានឡាំ សម្លឹងព្រៃរនាមមួយសន្ទុះធំទើបរកពាក្យឃើញឆ្លើយទាំងរដឹបរដុបថា ៖ ពេទ្យទ្រីមានចិត្តសប្បុរសណាស់ ។ ក្នុងពេលមានសង្គ្រាម ខ្ញុំនៅតែក្នុងព្រៃរនាមទេ ។ នៅពេលដែលគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ឈឺមិត្តទ្រីតែងតែជួយព្យាបាលជានិច្ច ។ ពេលនោះមិត្តហៀកសម្លឹងមុខមិត្តឃិនយ៉ាងក្តៅក្រហាយជាទីបំផុត រួចលាន់មាត់ថា ៖ ហ៊ិះ ! ។ រួចហើយនៅស្ងៀម ។

កាលៈទេសៈនោះ មិត្តទាំងបួននាក់នេះកំពុងជក់ដៃសម្លាប់ប្រជាជនថ្មីក្នុងកងបឹង

ធំយ៉ាងរីវក់ ។ ចំណែកឯតាទ្រីនិងយាយទៀងវិញបានរួចខ្លួនមួយគ្រាដោយសារសារួន ។ ពេលអង្គការបញ្ជាឲ្យប្រមូលឃោធាក្មេងៗយកទៅលត់ដំឲ្យស្លាប់ យុវជនសារួនបានត្រូវទទួលទារុណកម្មនឹងគេដែរ ។ ពេលយួនចូលមកវាតត្បាតប្រទេសខ្មែរ វាបើកបរទ្បានទៅប្រមូលក្រុមសារួនដែលសេសសល់នៅរស់ នាំយកទៅបំពាក់អាវុធឲ្យ រួចបញ្ចូលក្នុងកងកម្លាំងបដិវត្តន៍កម្ពុជា...។

ឆ្លៀតឱកាសដ៏ល្អនេះ សារួនព្យាយាមដើរសួររកយាយទៀង ។ សារួនបានជួបយាយទៀងនៅថ្ងៃទី៣-៣-៨០ នៅក្រោយវត្តរំដួលនៃទីក្រុងបាត់ដំបង ។ យុវជនសារួនសំរក់ទឹកភ្នែកអាណិតយាយទៀងរបស់វាណាស់ ព្រមទាំងយំសោកស្តាយ តាដែលមិនអាចគេចចាកពីការសម្លាប់របស់អង្គការបាន ។

បាយល្ងាចរួចហើយ សារួនឱបរួចសំពះលាយាយទៀងចាកចោលទឹកដីកម្ពុជាទៅកាន់ប្រទេសថៃ ដើម្បីគេចមិនបំរើយួនតទៅទៀត ។

❑ ❑

❑

~ ភាគ២ ~

តើទ្រព្យសម្បត្តិពេញស្រុកខ្មែរទៅណាអស់ ?
កលល្បិចយួនហាណូយសម្លាប់កំចាយខ្មែរ
នៅកម្ពុជាក្រោម !

ជំពូកទី១៥

★ ដំណាក់ការដែលត្រូវសម្លាប់ខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរ
★ ដំណាក់ការដែលត្រូវសម្លាប់កម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់បក្សខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរ
★ ដំណាក់ការដែលត្រូវសម្លាប់គណរដ្ឋមន្ត្រីនៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
★ នរណាបង្កើតគុកទួលស្លែង

ដំណាក់ការដែលត្រូវសម្លាប់ខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរ

ក្នុងរយៈពេល២៧ខែអង្គការច្រានក្បាលខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរនិងខ្មីដៃឲ្យសម្លាប់គ្នាឯងយ៉ាងវក់វី ញ៉ាំងឲ្យខ្មែរដែលមិនទាន់ដល់វេនស្លាប់ ខ្លាចបាក់ស្បាត ឈប់

ចេះនិយាយ ឈប់ចេះសើច ឈប់ចេះយំ ខំប្រឹងតែអួសនង្គ័ល រនាស់ ជំនួស គោក្របី កណ្តាលភ្លៀង កណ្តាលផ្គរ កណ្តាលថ្ងៃក្តៅស្ទើរឆេះ...។

ស្រាប់តែនៅល្ងាចមួយនោះ មានក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំងយ៉ាងច្រើនលើសលប់ចេញមកព័ទ្ធបាញ់សម្លាប់ពួកខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរក្រុមទី១ ធ្វើឲ្យចលាចលពេញព្រៃ ។

ក្នុងខែកញ្ញាឆ្នាំ១៩៧៧ នៅថ្ងៃបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ យាយទៀងបានឃើញព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ចម្លែកមួយដោយផ្ទាល់ភ្នែក ។ ពេលនោះប្រជាជនភ័យស្រឡាំងកាំង ដោយឃើញមនុស្សជាច្រើនក្រុមដេញបាញ់គ្នា ដោយទុកខ្មោចឲ្យស្លាប់ពាសពេញព្រៃ ។ ក្រោយមកបន្តិចទើបគេដឹងថា មានក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំងចេញមកយ៉ាងច្រើនលើសលប់ព័ទ្ធបាញ់សម្លាប់យោធាខ្មែរក្រហម ដែលស្ថិតនៅក្រោមបញ្ជាការរបស់ **ដា-ឃួន** ហៅមិត្តវ៉ាញ ដែលតាំងមូលដ្ឋាននៅខាងជើងភ្នំធិបតី អស់ចំនួនប្រហែល៧០០នាក់ ។

ចំណែកមិត្តវ៉ាញ អង្គការឲ្យចាប់ខ្លួនតាំងពីថ្ងៃទី៩-៨-៧៧ នាំយកទៅដាក់គុកទួលស្លែង ។ បន្ទាប់ពីបានធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងឃោរឃៅទៅលើមិត្តវ៉ាញអស់រយៈពេលជាងពីរខែមក អង្គការក៏នាំយកមិត្តនេះទៅសម្លាប់ចោលនៅថ្ងៃទី១៨-១០-៧៧។ មិត្តវ៉ាញជាសហការីរបស់ខៀវ-សំផន ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ មូលដ្ឋានខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរជាច្រើនកន្លែងទៀត ក៏រងគ្រោះថ្នាក់ដូចមូលដ្ឋានមិត្តវ៉ាញដែរ ។ មានឧ-ទាហរណ៍ដូចជានៅមូលដ្ឋានភូមិកូនក្រៀល ដែលស្ថិតនៅចម្ងាយ១៥គ.ម.ពីខេត្តព្រះវិហារ មាន«ប្រជាជនចាស់»ចំនួន១១៨នាក់ និងយោធាខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរចំនួន២០២នាក់ បានរត់គេចចាកផុតគ្រោះថ្នាក់សល់នៅរស់ទៅកាន់ជំរំលំពុកនៃប្រទេសថៃ ។ នៅក្នុងចំណោមមិត្តទាំងនោះ យាយទៀងបានជួបមិត្តម្នាក់ ឈ្មោះជេត អាយុជាង៣០ឆ្នាំ មានដើមកំណើតនៅរដ្ឋធានីភ្នំពេញ ។ ជេតដែលជាអ្នក រៀនសូត្រចេះដឹងម្នាក់ បាននិយាយប្រាប់យាយទៀងដោយផ្ទាល់ថា ៖ ក្រុមខ្លួនស្ម័គ្រចិត្តបំរើអង្គការ ក្នុងពេលដែលកំពុងសង្គ្រាមយ៉ាងវេទនាក្រៃលែង។ ប៉ុន្តែជឿអង្គការដែលនិយាយច្រំដែលៗថា ពេលណាអង្គការបានសំរេចជោគជ័យ អង្គការផ្តល់សេរីភាពយ៉ាងរុងរឿងនិងសុភមង្គលឲ្យមិត្តទាំងអស់សប្បាយរីករាយ ។

លុះដល់ថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ អង្គការសំរេចបាន «ជ័យជំនះដ៏មហាអស្ចារ្យ» ហើយក៏បំភ្លេចពាក្យសន្យាចោល ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះថែមទាំងដាក់វិន័យយ៉ាងតឹងរឹងជាងពេលកំពុងមានសង្គ្រាមទៅទៀត ។ ទាំង«ប្រជាជនចាស់», ទាំងយោធា អង្គការសន្និដ្ឋានដូចអ្នកទោស គឺបញ្ជាឲ្យធ្វើពលិកម្មទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ រីឯលទ្ធផលដែលធ្វើបាន ឃើញតែប្រមូលដឹកនាំចេញទៅកាន់ទីកន្លែងអាថ៌កំបាំងអស់រលីង ។ ការ

អត់ឃ្លានកាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរជាងពេលកំពុងមានសង្គ្រាមទៅទៀត ។ ជាពិសេសអង្គការហាមឃាត់ មិនឲ្យមានការជួបប្រស្រ័យទាក់ទងនឹង « ប្រជាជនថ្មី » ឡើយ ។

ស្រាប់តែនៅចុងខែកញ្ញាឆ្នាំ១៩៧៧ មានក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំង ដែលគេមិនដឹងចេញមកពីប្រភពណា មានចំនួនច្រើនលើសលប់ព័ទ្ធបាញ់សម្លាប់ក្រុមរបស់ជេត ដែលមិនបានដឹងខ្លួនជាមុន ។ គ្មានការប្រុងប្រយ័ត្នក្រុមជេតក៏ត្រូវស្លាប់ទៅជាមួយខ្មោចដួលដេកស្តូកស្តឹងពាសពេញព្រៃ ។

ចំណែកឯអ្នកដែលសេសសល់នៅរស់ដោយសាររត់គេចភៀសខ្លួនទាន់ ក៏បានចូលមកកាន់ប្រទេសថៃនេះ ។ល។

មិត្តជេតក៏បន្តទៀតថា ៖ នឹកៗទៅគួរឲ្យស្តាយណាស់ ព្រោះគ្រួសាររបស់ខ្ញុំយល់ច្រឡំយ៉ាងធ្ងន់ ។ ឪពុកខ្ញុំជានាម៉ឺនធំធ្វើការនៅរដ្ឋធានីភ្នំពេញ, បងៗរបស់ខ្ញុំជាសាស្ត្រាចារ្យ, ជាវេជ្ជបណ្ឌិត ។ គាត់មានការជិនណាយនឹងសភាពពុករលួយនៃរបបសាធារណរដ្ឋ ។ នៅពេលដែលឮស្នូរសេចក្តីអំពាវនាវរបស់សម្តេចសីហនុ ឪពុកខ្ញុំក៏សំរេចលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ ហើយដឹកនាំគ្រួសារចូលព្រៃស្ម័គ្រចិត្តបំរើសម្តេចឪ ... ប៉ុន្តែប៉ះចំលើខ្មែរក្រហមដែលមានមេបញ្ជាការលើគឺអង្គការអនាមិកទៅវិញ ។ អង្គការបំបែកគ្រួសារខ្ញុំឲ្យព្រាត់ប្រាស់គ្នាអស់រលីង ។ ចំណែកឯខ្ញុំដែលឃ្លាតពីគ្រួសារនៅម្នាក់ឯង ក៏មិនដែលបានឮនរណានិយាយពីឈ្មោះខៀវ-សំផន សម្តេចឪឡើយ ។ នៅពេលនោះខ្ញុំមិនដឹងទាល់តែសោះថាមានខ្មែរក្រហមដែលមាននិន្នាការយួនចូលមកបន្លំប្រើឃីហោខ្មែរក្រហមដូចៗគ្នាយ៉ាងនេះទេ ។

លុះមានឧប្បត្តិហេតុបាញ់សម្លាប់ខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរយ៉ាងនេះកើតមានឡើង ក្រោយមកបន្តិចទើបដឹងថា ក្រុមឃាតកតអាថ៌កំបាំងនេះគឺជាខ្មែរក្រហមនិន្នាការយួន ដែលមានការគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងពីបូជួយ ។

មិត្តជេតបញ្ជាក់ថា ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៨ ក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំងទាំងនោះ ចេញមកព័ទ្ធបាញ់សម្លាប់ខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរដែលមានខៀវ-សំផនជាមេដឹកនាំ មានចំនួន២ឬ៣លើកទៀត ។ ដូច្នេះខ្មែរក្រហមស្ទើរភ្លើងនេះ ត្រូវអង្គការចាត់ការឲ្យសម្លាប់ជាបន្តៗអស់ចំនួនប្រមាណជាង២ម៉ឺននាក់ ។ អង្គការបញ្ជាឲ្យសម្លាប់ទាំងគណរដ្ឋមន្ត្រីដូចជា ស្វ-ភីម, ញឹម-រស់, ហ៊ូ-នឹម, ពេញ-ធួក ហៅមិត្តវ៉ន-វ៉េត ជាដើម ។

មិត្តជេតបណ្តើរប្អូនស្រីរត់គេចភៀសខ្លួនចូលកាន់ប្រទេសថៃ ។ ចំណែកឪពុកម្តាយនិងបងៗត្រូវក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំងសម្លាប់ចោលអស់រលីង ។ លុះចេញផុតពីប្រភពដ៏ផ្លូតលីលានេះ មិត្តជេតបានជួបបងប្អូនខ្មែរថ្មី ។ នៅពេលនោះ ជេតក៏ដឹងថា អង្គការអនាមិកចាត់ការសម្លាប់បងប្អូនខ្មែររួមឈាមរបស់ខ្លួន ដែលមានពួក

បញ្ញវ័ន្តជាពិសេស អស់ចំនួនជិតពលាននាក់ ។ ដឹងថាទីប្រជុំខែត្រទាំង២០បានក្លាយទៅជារហោស្ថាន រីឯទ្រព្យសម្បត្តិសឹងពេញមួយនគរខ្មែរ ក៏ត្រូវពួកចោរហារយប្រមូលយកទៅស្រុកវាអស់ ។ មិត្តជេតទន្ទេញថា គួរឲ្យឈឺចាប់ជាក្រៃលែង មិនគួរមេដឹកនាំខ្មែរនៅសម័យនោះ ធ្វេសប្រហែសចាញ់បោកយួនហាណូយបណ្ដាលឲ្យខ្មែរធ្លាក់ដល់នូវវិនាសកម្ម ទាំងប្រជាជនទាំងទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយជាពិសេសធ្វើឲ្យខ្មែរយល់ច្រឡំវង្វេងបណ្ដើរគ្នាចាកចេញពីមាតុភូមិ ទុកទឹកដីព្រៃព្រឹក្សាឲ្យយួនហាណូយនិងអាយ៉ងរបស់វាត្រួតត្រា ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះសោត ខ្មែរខ្លះថែមទាំងថ្លែងអំណរគុណយួនថែមទៀតផង ដែលជាការមួយគួរឲ្យអៀនខ្មាស់យ៉ាងក្រៃលែង ។ ជាទីបញ្ចប់ ជេតក៏បន្ថែមថា « ស្ដាយអើយសែនស្ដាយទឹកដីកម្ពុជា » ។

ជេតមកដល់សាធារណរដ្ឋបារាំងនៅថ្ងៃ ៧/១០/៨១ ។ ចំណែកឯប្អូនស្រីក៏តាមប្ដីទៅរស់នៅឯប្រទេសកាណាដា ។

ដំណាក់ការដែលត្រូវសម្លាប់កម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់បក្សខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរ

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៧-៧៨ គុកទួលស្លែងជាកន្លែងដែលអង្គការធ្វើទារុណកម្ម និងសម្លាប់កម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់បក្សខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរអស់ចំនួនយ៉ាងច្រើន ។ មានភស្តុតាងខ្លះៗដូចតទៅ ៖

★ នៅថ្ងៃទី២៥-១-៧៧ អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួនមិត្តកុយ-ធួន កម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់ នាំយកទៅដាក់គុកទួលស្លែង ។ បន្ទាប់ពីបានធ្វើទារុណកម្មអស់ចំនួនពេល៣ខែមក អង្គការចាត់ចែងថតរូបទុក រួចក៏សម្លាប់ចោលទៅ ។

★ នៅខែមិនាឆ្នាំ១៩៧៧ អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួនខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរនៅភូមិភាគបូព៌ា មានចំនួន៤០០នាក់ នាំយកទៅបញ្ចូលគុកទួលស្លែង ។ ឌុចជាមេគុកចាត់ការធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងឃោរឃៅ បង្ខំឲ្យសរសេរសារភាពទទួលកំហុសថាក្រុមខ្លួនជាភ្នាក់ងារវៀតកុង ហើយចុះហត្ថលេខាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ថតរូបទុកជាឯកសារ រួចទើបសម្លាប់ចោល ។

★ នៅថ្ងៃទី២១-៦-៧៧ អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួនខែក-ប៉ែន ហៅមិត្តស៊ូជាគណៈតំបន់៤ នាំយកទៅដាក់គុកទួលស្លែង ។ ឯប្រពន្ធរបស់មិត្តស៊ូនេះ ត្រូវគេចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃ៨-៩-៧៧ ។ ឌុចចាត់ការធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងព្រៃផ្សៃ រួចហើយសម្លាប់ទាំងពីរនាក់ប្ដីប្រពន្ធចោលនៅថ្ងៃ១៨-១០-៧៧ ។

★ នៅថ្ងៃទី៨-៨-៧៧ អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួនជា-ហួន ហៅមិត្តវ៉ាញ ជាមេ

កាន់ក្តាប់យោធាខ្មែរក្រហមនិន្ទាការខ្មែរ មានមូលដ្ឋានស្ថិតនៅភ្នំធិបតី នាំយកទៅបញ្ចូលគុកទួលស្លែង ។ ឧចចាត់ការធ្វើទារុណកម្មអស់រយៈពេល២ខែ រួចទើបបញ្ជាឲ្យគេសម្លាប់ចោលនៅថ្ងៃទី១៨-១០-៧៧ ។

★ ចំណែកហ៊ូ-យន់ មេខ្មែរក្រហមនិន្ទាការខ្មែរដ៏ល្បីល្បាញ បានត្រូវអង្គ- ការ- ចាប់ខ្លួន តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៥ម្ល៉េះ ។ មិត្តកែវ-មាសនិងមិត្តយ៉ា ត្រូវអង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃ២០-៩-៧៦ ។ មិត្តទាំង៣នាក់នេះក៏ត្រូវគេយកទៅបញ្ចូលគុកទួលស្លែង ហើយក៏ត្រូវគេសម្លាប់ចោលដែរ ។

★ ភោគ-ឆាយ ត្រូវអង្គការចាប់ខ្លួនបញ្ចូលគុកទួលស្លែងនៅថ្ងៃ១៣-៣-៧៧ ត្រូវគេសម្លាប់ចោលនៅថ្ងៃ៦-៧-៧៧ ។

❑ ❑

❑

ដំណាក់ការដែលត្រូវសម្លាប់គណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

នៅថ្ងៃ ១០-៤-៧៧, អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ហ៊ូ-នឹម រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឃោសនាការនៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ នាំយកទៅបញ្ចូលគុកទួលស្លែង ។ ឧចចាត់ការធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងឃោរឃៅ ។ ក្នុងរយៈពេល៣ខែ គេបង្ខំឲ្យជនជាប់ចោទសរសេរសារភាពថាជាសេអ៊ីអា ដោយមានចុះហត្ថលេខាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។ មុននឹងសម្លាប់នៅថ្ងៃទី ៦-៧-៧៧ គេថតរូបទុកជាឯកសារសិន ។ ចំណែកឯប្រពន្ធហ៊ូ-នឹមវិញ គេចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី១៤-៤-៧៧ រួចសម្លាប់ចោលនៅថ្ងៃ១២-៥-៧៧ ។ ជំនាន់នោះខ្មែរភាគច្រើនស្គាល់និងដឹងថា ហ៊ូ-នឹមជាសហការីរបស់ខៀវ-សំផន និងហ៊ូ-យន់ ។

នៅថ្ងៃទី២-១១-៧៨ អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួន ពេញ-ធួក ហៅមិត្តវន-វ៉េត អនុរដ្ឋមន្ត្រីទី១ទទួលបន្ទុកខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងឧស្សាហកម្មនៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ។ ប្រពន្ធវន-វ៉េតត្រូវគេចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃ៦-១២-៧៨ អ្នកទាំងពីរត្រូវគេបញ្ចូលគុកទួលស្លែង... បាត់ខ្លួនរហូត ។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះអង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ខ្លួនប្រធានរោងចក្រគ្រប់ប្រភេទ បញ្ចូលគុកទួលស្លែង រួចសម្លាប់ចោលអស់ ដូចមានជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗនៅក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ៖

ឈ្មោះ	ប្រធានរោងចក្រ	ថ្ងៃចូលគុក	ថ្ងៃសម្លាប់
យ៉ាន-កន	ម្សៅមី	២១/១១/៧៨	៣១/១២/៧៨
ម៉ៅ-ម៉ែត្រ	ដ-២	៣០/១១/៧៨	៣១/១២/៧៨
ចឹប-ឆេង	ដ-១	៣០/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ខាន់-តាំង	ដ-៩	៣០/១១/៧៨	៣១/១២/៧៨
អ៊ឹម-ខន	ក-១០	៣០/១១/៧៨	៣១/១២/៧៨
ស៊ុន-សៀក	ដែកគោលដ-៨	៣០/១១/៧៨	៣១/១២/៧៨
ស៊ុន-ដោត	ក្តារបន្ទះ	០២/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ហ៊ុន-ឃន	ចំហុយស្រា	៣០/១១/៧៨	៣១/១២/៧៨
កែ-ផៃ	កៅស៊ូកង់	០៦/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ណុប-គង	ប្រេងកន្ទក់	០៦/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ទេព-សាញ	ប៉ះកង់ឡាន	០៧/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ដែក-ប៉ុង	ទឹក	១០/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
អ៊ឹម-សំអុល	អគ្គីសនី	១៥/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
យស់-សេង	ហ្វីប្រូស៊ីម៉ង់ត៍	២០/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ប្រាក់-មឿង	ដែកគោលង-៥	២១/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
សែម-គង់	ប្លាស្ទិកប-៣	១២/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ពេជ-មុិញ	បារីប-៨	២១/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
វង់-ឈុំ	ទឹកក្រូចទ-៣	២៩/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
ម៉ក់-ឆាយ	ទឹកដោះគោឆ	២៩/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
យូ-ទុយ	អិដ្ឋ	២៩/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨
សាយ-ធិម	បារ	២៩/១២/៧៨	៣១/១២/៧៨

អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ប្រធានរោងចក្រស៊ីម៉ង់ត៍, រោងចក្រតម្បាញ និងអភិបាលរថភ្លើង ប្រមូលបញ្ចូលគុកទួលស្លែងទាំងអស់ ។ ឌុចចាត់ការធ្វើទារុណកម្មបង្ខំឲ្យសរសេរសារភាពទទួលទោសថា ក្រុមខ្លួនជាសេអ៊ីអាជាង១០ឆ្នាំមកហើយ។ សរសេរទទួលទោស ចុះហត្ថលេខាត្រឹមត្រូវ ថតរូបទុកជាឯកសារ រួចទើបសម្លាប់ចោលនៅថ្ងៃទី៣១-១២-៧៨ ។

សូមបញ្ជាក់ថា ប្រធានរោងចក្រទាំងអស់នេះ គឺជាកម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់ទាំងអស់របស់បក្សខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរ ។ ចំណែកនិយោជិករោងចក្រទាំងអស់ នោះអង្គការចេញបញ្ជាឲ្យបំបែកជាពីរពួក គឺប្រជាជនថ្មីនិងប្រជាជនចាស់ ។

- និយោជិកជាប្រជាជនថ្មី ៖ អង្គការចេញបញ្ជាហៅជាបន្តបន្ទាប់ ភរថានាំយកទៅរៀនសូត្រ ។ ការពិតអង្គការនាំយកទៅសម្លាប់ចោលទាំងអស់ ហើយតែងតាំងប្រជាជនចាស់ជំនួស ។

- និយោជិកជាប្រជាជនចាស់ ៖ អង្គការចេញបញ្ជាហៅជាបន្តបន្ទាប់ នាំយកទៅដាក់គុកទួលស្លែងខ្លះ ហើយមានមួយភាគធំបញ្ជាឲ្យសម្លាប់ចោលភ្លាម នៅក្នុងខែវិច្ឆិកានិងធ្នូឆ្នាំ១៩៧៨ ។ លុះដល់ថ្ងៃ៣១-១២-៧៨ ដើម្បីបញ្ចប់បេសកកម្មរបស់ខ្លួនមួយវគ្គ អង្គការបញ្ជាឲ្យសម្លាប់អ្នកទោសទួលស្លែងទាំងអស់ ។

ដូច្នេះប្រធាននិងនិយោជិករោងចក្រគ្រប់ប្រភេទក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ទាំងប្រជាជនថ្មីទាំងប្រជាជនចាស់ ត្រូវអង្គការចេញបញ្ជាឲ្យសម្លាប់ចោលអស់ចំនួន៦ម៉ឺន១ពាន់ (៦១,០០០) នាក់ ។

ហេតុយ៉ាងដូចម្តេចបានជាគុកទួលស្លែងមានលំនាំរៀបចំយ៉ាងហ្មត់ចត់ត្រឹមត្រូវម្ល៉េះ ? ។

មើលចុះ ! អ្នកទោសជាប់គុកទួលស្លែង ត្រូវតែសរសេរសារភាពទទួលទោសចុះហត្ថលេខាត្រឹមត្រូវ ថតរូបទុកជាឯកសារ ដែលមានជាច្រើនម៉ឺនទំព័រ មុននឹងត្រូវគេសម្លាប់ចោល ។

គុកនេះត្រូវគេបង្កើតឡើងសំរាប់ធ្វើទារុណកម្ម និងសម្លាប់បំផុតពូជខ្មែរអ្នកចេះដឹង មានបញ្ញវ័ន្តគ្រប់ប្រភេទ សមាជិកជាន់ខ្ពស់ និងកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរជាដើម ។

ដូច្នេះបើខ្មែរយើងចេះតាមដានគ្រប់ៗអព្ភូតហេតុ គ្រប់ឧបករណ៍ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥តៗមក យើងអាចយល់ភ្លាមបានថា គឺក្រុមខ្មែរអាយ៉ងយួនជាអ្នកបង្កើតគុកទួលស្លែង ។ ព្រោះជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅថ្ងៃទី១៧មេសា ពួកវាតែងលើកតំកល់តម្កើងបុណ្យអនុស្សាវរីយ៍នេះជានិច្ច ។

នៅឱកាសបើកពិធីបុណ្យម្តងៗ ហេង-សំរិនប្រធានក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ និងជាអគ្គលេខាធិការគណកម្មាធិការមជ្ឈិមបក្ស ឡើងថ្លែងសុន្ទរកថាយ៉ាងវែង អួតអាងភ្លេចខ្លួន ទទួលសារភាពថា បក្សរបស់ខ្លួនបានកំទេចខ្មែរលន់-នល់ រហូតបានជ័យជំនះលើកទី១នៅថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ និងលើកទី២ថ្ងៃទី៧-១-៧៩ ដែលបានកំទេចខ្មែរក្រហម ។

នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ អង្គការបញ្ជាឲ្យសម្លាប់មិត្ត សូ-ភឹម រួចឲ្យដឹកខ្មោចទៅបង្ហាញគ្រប់ៗសហករណ៍នៅជិតៗនោះ ។ ថ្ងៃកប់ខ្មោចសូ-ភឹម អង្គការចេញបញ្ជាឲ្យចាប់ចងទាំងប្រពន្ធ ទាំងកូនយកទៅសម្លាប់ រួចកប់រួមផ្នូរជាមួយ ។

នរណាជាសូ-ភឹម ?